

Farní měsíčník

Leden 2025 ● číslo 1 ● 30. ročník

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava ● Brumov-Bylnice ● Sv. Štěpán ● Sidonie

„Ať tobě Hospodin požehná a ochraňuje tě! Ať tobě Hospodin ukáže svou jasnou tvář a je ti milostivý! Ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a dopřeje ti pokoje!“

(Nm 6,22-27)

ČAS JE ŽIVOT

Spisovatel Michael Ende napsal knížku s názvem Momo a ukradený čas. Hlavní postavou je malé děvče, které přebývá na pokraji města v poloprázdném amfiteátru. Jako sirotek je Momo odkázána na pomoc okolí. Sousedé ji v bývalém antickém divadle upravili malou komůrku a občas přinesli trochu jídla. Momo dovedla lidem naslouchat, když k ní přicházeli se svými starostmi a potřebovali nějakou radu. Pro každého měla dostatek času a už tím jim pomáhala řešit jejich problémy. Ve městě se náhle začaly pohybovat šedé postavy vážných pánů s doutníky a koženými aktovkami, kteří kupovali od lidí jejich čas. Tak přišli třeba k holiči a přemluvili ho, aby se zákazník neztrácel čas a vyřídil je beze slov a ušetřené minuty prodal oněm pánům. Stejně dopadl syn staré matky, který ji ošetřoval a večer

ji předčítal z novin a knih. Na radu šedivého pána dal matku do ústavu a ušetřený čas výhodně prodal. Další lidé spolu přestali komunikovat, byli jeden vůči druhému chladní, nervózní a bez radosti. Ale měli peníze za prodaný čas. Proti šedým pánům, kteří šířili neklid a vzájemnou zášť, vytáhlo do boje právě děvčátko Momo. Jeden starý pán mistr Hóra, ji zasvětil do tajemství lidského času, když jí řekl, že všichni čas, který jsme nepřijali a neprožili svým srdcem, je ztraceným časem. Momo tuto myšlenku šířila všude kolem sebe a byla v tom úspěšná, takže šediví pánové odcházeli poraženi a mezi lidmi se zase začala vracet radost a dobrá nálada, protože opět měli dostatek času pro sebe i pro druhé.

Čas je nejdůležitější surovinou, kterou máme v dostatečné míře k dispozici. Je navíc rozdělován vel-

mi spravedlivě, neboť každý dostává na den plných 24 hodin, ať jsme mladí nebo staří, ať pracujeme nebo jsme v důchodě. Záleží ovšem jen na nás, co z této suroviny vytvoříme, tedy jak darovaný čas zhodnotíme. Zamysleme se nad průběhem vlastních dnů, kolik času věnujeme svému duchovnímu životu, do kterého patří pravidelná modlitba, bohoslužby, četba Písma svatého,.... Cvičme se ve využívání darovaného času, který je i podle apoštola Pavla natolik krátký, že bychom jej neměli promarnit zbytečnostmi.

Požehnaný nový rok a čas, který nám Pán dává.

Všem žehná P. Richard.

PŘÁNÍ DO NOVÉHO ROKU 2025

Milí farníci, začneme nový rok s nadějí, že ve všem co nás čeká, v radostném i těžkém, bude Bůh s námi. Ať nás provází celým rokem 2025 Boží milost a ochrana Panny Marie.

Kněží mariáni a redakce Fm

Přání do nového roku andělkovi pošeptám, děkuji ti, že jsi při mně stál a též tobě, Bože, za lásku tvou.

Ať všechny starosti se zruší, ať zavládne pokoj v duši. Co bolelo, ať se zhojí, co těšilo, ať se zdvojí. Kéž by byly v novém roku jen slzy štěstí ve vašem oku.

DUCHOVNÍ SLOVO

POŽEHNÁNÍ DO NOVÉHO ROKU

Milosrdný a dobrý Bože, ty jsi nám daroval nový rok.
Nové má zvláštní přitažlivost.
Také Ježíš mluvil o novém vínu, které patří do nových měchů,
o nové smlouvě, kterou s námi uzavírá,
o novém přikázání, které nám dal,
o přikázání lásky.
V novotě se skrývá zaslíbení svobody a velikosti, otevřenosti a naděje.
Přesto, nové se může rychle stát starým.
Dostane záplaty.
A pak už není skutečně nové.

Požehnej tento nový rok, aby mě přivedl do nových prostor.
Ať se nově rozzáří původní a nepředstavitelný jas mé duše.
Ochráň toto nové a neporušené ve mně před veškerým zakalením.
Nedopusť, abych upadl do starých chyb, ale stvoř ve mně nové věci.

Myslím také na všechny lidi, kteří se se mnou v novém roce setkají.
Žehnej našim setkáním.

Modlím se za ty, kteří mají strach, co by mohl nový rok přinést, kteří mají strach, že ztratí svou práci, že se nezvládnou postarat o své živobytí, že nestačí na svůj život.

Naplň jejich srdce důvěrou,
že nejsou ponecháni o samotě, že o ně pečuješ, že jim pošleš lidi,
kteří je nasměrují a ochrání.
Žehnej našemu světu, aby zůstal uchráněn válek a katastrof.
A daruj všem lidem nové srdce, srdce plné pokoje a lásky.
Amen.

Z knihy: Důvěrná slova

SBÍRKA NA NOVÉ SCHODY

Milí farníci, máme připravený a schválený projekt na inovaci schodiště do kostela. Kdo by chtěl přispět, tak své dary můžete posílat na číslo farního účtu:

190 786 736 /0300

Za každý dar již předem díky a Pán Bůh zaplať.

NAŠE FARNOST DNES

Z FARNÍCH MATRIK – PROSINEC 2024

Pokřtěni byli:

Beáta Lysáková

Bylo:

- Svěcení adventních věnečků
- Rorátní mše sv.
- Setkání se sv. Mikulášem
- Turnaj ministrantů ve florbalu
- Slavnost Neposkrvněného početí Panny Marie
- Fatimská pobožnost
- Vánoční zpověď
- Půlnoční mše sv.
- Slavnost Narození Páně
- Svátek sv. Štěpána
- Svátek sv. Jana Evangelisty (při mších sv. svěcení vína)
- Svátek Mládětek
- Svátek Svaté rodiny (obnova manželských slibů při mších sv.)
- Děkovná mše sv.

Svěcení adventních věnečků

Roráty

Turnaj ministrantů ve florbalu

Bude:

- 1. 1. mše sv. na Nový rok v 7. 30, 9.00 a 17.00 hod., Slavnost Matky Boží, Panny Marie
- 6. 1. slavnost Zjevení Páně – mše sv. v 7.30 a 17.00 hod.
- 12. 1. svátek Křtu Páně
- 13. 1. Fatimská pobožnost v 16.00 hod.
- 18. 1. památka Panny Marie, Matky jednoty křesťanů (Týden modliteb za jednotu křesťanů)
- 26. 1. neděle Božího slova
- 2. 2. svátek Uvedení Páně do chrámu - Hromnice

DENNÍ STACIONÁŘ BRUMOV – BYLNICE

- 7. 1. MŠE SVATÁ V DENNÍM STACIONÁŘI v 9.30 hod.
- 15. 1. TRÉNINK PAMĚTI PRO KAŽDÝ VĚK v 9.30 hod.
- 23. 1. PEČENÍ NĚČEHO DOBRÉHO KE KÁVĚ v 9.30 hod.
- 28. 1. TVOŘENÍ Z PAPÍRU v 9.30 hod.

MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA

V pátek dne 6. 12. navštívil náš kostelík svatý Mikuláš s doprovodem krásných andělů. Děti ukázaly Mikuláši, jaké umí básničky a modlitbičky – byly velmi šikovné. Naše poděkování patří nejen jim, ale všem, kteří přispěli na pěkné balíčky pro děti, jenž přinesly radost.

KRÁTKÉ PŘIPOMENUTÍ

Svatý Mikuláš se narodil v polovině 3. století v rodině zbožných křesťanů a byl vysvěcen už jako mladík. Po smrti rodičů rozdával část majetku chudým a mimo jiné tak zachránil i tři dcery zadluženého otce, které měly být prodány

Mikulášská nadílka

do nevěstince. Stal se biskupem a svůj úřad horlivě a spravedlivě vykonával až do vysokého věku. Dárky, které dodnes přináší dětem, připomínají ono obdaro-
vání nevinných dívek.

MŠE SV. VE STACIONÁŘI

Poslední mše sv. v roce 2024.

Děkujeme za krásné společenství, že jsme se mohli scházet každý měsíc na mši svaté. A taky u káfička a něčeho dobrého na zub. Zaměstnancům přejeme ochranu Panny Marie po celý rok 2025. Pán Bůh zaplať za vaši péči.

SLAVNOST NEPOSKVRNĚNÉHO POČETÍ PANNY MARIE

„Velebí má duše jástotem, radostí Pána věčné spásy, který dnes z výsosti pohlédl k své dívce pokorného srdce v lásce a milosti.“ (Kancionál č. 813)

Dne 9. 12. se sešli kněží mariá-
ni v kostele sv. Václava a při mši sva-
té obnovili věčné sliby. Drazí otcové, ať
Vaše srdce kněžské vždycky pevně tkví
v lásce k svému Pánu a k Panně Ma-
rii. Děkujeme za vše, co pro nás dělá-
te. Přejeme Vám na Vaší kněžské pou-
ti vytrvalost, sílu a důvěru v Boží pro-
zřetelnost.

Fm

Slavnost Neposkvrněného početí

PANÍ FIGAROVÁ OSLAVILA 17. 12. NÁDHERNÉ 90. NAROZENINY.

Rádi bychom jí touto cestou po-
děkovali za všechno, co pro naši
farnost udělala, a to nejen jako
členka pastorační rady, redaktorka
Farního měsíčníku, ale především
jako naše milá "teta Míla", na kte-
rou jsme se vždy mohli a nadále
můžeme obracet s prosbou o radu,
či přímluvnou modlitbu.

Teto Mílo, ať Vám Pán dá sílu
snášet každodenní životní zkoušky
a radost z Jeho přítomnosti. Nako-
nec 90 není málo, ale vše co jste
prožila, za to stálo!

S úctou a vděčností
brumovští farníci.

LIDOVÉ MISIE V NAŠÍ FARNOSTI

V jubilejním roce 2025, který vy-
hlásil papež František, budeme v naší
farnosti po deseti letech od posled-
ních misí prožívat lidové misie. Bude
to čas obnovy víry, zastavení se v kaž-
dodenním shonu, čas k načerpání síly,
čas setkání s Bohem. Lidové misie po-
vedou otcové redemptoristé z Podo-
linca (tým o. Michala Zamkovského).
Ve dnech 14. 6. – 21. 6. 2025. Aby
tento čas byl pro naši farnost a kaž-
dého z nás časem milosti a obráče-
ní, je třeba se dobře připravit. Předklá-
dám vám nyní modlitbu, abychom se ji
modlili. Zvlášť prosím o modlitbu vás
nemocné a trpící. Vaše nemoci a kříže,
které nesete mají obrovskou sílu.

O. Richard

MODLITBA ZA LIDOVÉ MISIE

Duchu Svatý, Stvořiteli, ty se-
stupuješ od počátku Boží církve
na Kristovy učedníky, abys osvětil
jejich rozum, zapálil srdce, upev-
nil víru a posvětil jejich život. Prosí-
me tě, sestup během misijních dnů
na naši farnost a naplň nás svý-
mi dary. Osvěcuj v pochybnostech,
otevři naše srdce na dar Božího slo-
va, vysvobod' nás z chyb, pozdvihuj
z hříchu a sjednoť nás vzájemnou
láskou. Dej, ať podpoření tvou mi-
lostí nalezneme během misí nový
život. Ať žijeme ve vzájemné lás-
ce jako jedna rodina Božích dětí.
Ať vydáváme světu pravdivé svě-
dectví o dobrém Bohu. Ať dojdeme
do šťastné věčnosti, kde budeme
stále velebit Boží trojici: našeho ne-
beského Otce za dar stvoření, jeho
Syna Ježíše Krista za dar vykoupení
a tebe, Duchu Svatý, za dar posvě-
cení na věky věků. Amen.

K ZAMYŠLENÍ

I V NAŠICH ŽIVOTNÍCH TURBU- LENCÍCH JE BŮH S NÁMI

Naděje má moc proměňovat. Je dů-
ležitá pro společenství. Naděje je vždycky
doutníkem v tebe i doufáním ve mne.
Doufám-li v někoho, nevzdávám to
s ním. Přestože vím, že to s ním v da-
ném okamžiku nevypadá zrovna růžo-
vě, přestože jde zrovna po špatné cestě.
Naděje má moc proměňovat, rozšiřuje
duši. Dodává nám odvahy, abychom se
nikdy nevzdávali – abychom se nevzdá-
vali naděje pro sebe ani pro druhé. Vy-
zývá nás, abychom s důvěrou procháze-
li životními turbulencemi, vždyť s námi
je Bůh. On s námi sedí v loďce našeho
života. On je tím vlastním a nejhlubším
základem naší naděje. Ukazuje nám, že
i sama smrt a ztroskotání na kříži nás
nedokáže o naději připravit. Láska je
silnější než smrt. To je skutečný základ
naší naděje.

Doufej i v to, co není zjevné.

Apoštol Pavel hovoří o naději
ve svém dopise do Říma. Píše: „Doufá-
me v to, co nevidíme.“ (Řím 8, 25). Dou-
fej tedy v to, co není zjevné: v uzdravu-
jící moc v tvé duši, kterou často přehlí-
žíš. Doufej v lásku, která se právě zdá
dohasínat. Doufej v dobré jádro v dru-
hém člověku, i když je zrovna nevidíš,
protože se dotýčný chová agresivně.
Naděje nás vede k cíli našeho života,
který také nevidíme. Naděje směřuje
k tomu, co do nás Bůh vložil, aby to na-
plno zazářilo. K tomu, aby se v nás to
neviditelné postupně začalo zjevovat.
Je ovšem zapotřebí trpělivosti a vytrva-
losti.

Z knihy: O životě z víry

ODPUŠTĚNÍ A JEHO PRAVIDLA. PROČ ODPOUŠTĚT, ŽEHNAT A MILO- VAT (NEPŘÁTELE)

Když někdo někoho nenávidí, stává
se v jistém smyslu závislým na nenávi-
děné osobě. Když jí však odpustí, osvo-
bodí se od ní.

Když někoho nenávidíte, když ně-
komu neodpouštíte, jste k nenávidě-
né osobě připoutaní a tato osoba vás
v myšlenkách neustále pronásleduje
a soustavně citově týrá. Když jí však od-
pustíte, rozvázete negativní pouto, kte-
ré vás s ní svazovalo a už vás citově ne-
zraní. Když tedy odpouštíte, je to spíše
pro vaše osobní dobro než pro dobro
osoby, kterou nenávidíte.

S lidmi můžete být spojeni pozitivně nebo negativně. Pozitivní závislost nastává tehdy, když milujeme určitou osobu, například přítele. Pozitivní závislost v nás vyvolává pokoj, vyrovnanost a radost. Když je však pouto mezi osobami negativní, závislost vnáší do našeho života smutek a nevyrovnanost. Proto je třeba odpouštět. Když odpouštíme, od dotyčné osoby se odpoutáváme.

Proto nám Ježíš říká: „Přinášíš-li tedy svůj dar k oltáři a tam si vzpomeneš, že tvůj bratr má něco proti tobě, nech tam svůj dar před oltářem a jdi se napřed smířit se svým bratrem, teprve potom přijď a obětuj svůj dar“ (Mt 5,23-24). Je to velmi zvláštní. Dokážu pochopit, že když udělám něco zlého určitému člověku, půjdu za ním a poprosím ho za odpuštění. Ale Ježíš říká: „Když ti někdo udělal něco špatného, ty jdi za ním a odpuť mu.“ Ne proto, že bych byl vinen, ale protože jsem na této osobě negativně závislý. A Ježíš chce, abych byl svobodnou osobností.

Když člověku odpouštím, dělám něco, z čeho mám větší užitek já než osoba, které odpouštím. Více pomáhám sobě, protože se odpoutávám od něčeho, co v mém životě bylo překážkou.

Čtyři pravidla odpuštění.

Budme nyní konkrétnější a položme si otázku: Co znamená milovat, zejména co znamená milovat nepřátele? Myslím, že velmi jasnou odpověď nacházíme u Lukáše, kde nám Pán Ježíš dává čtyři jasná doporučení. Ježíš říká: „Ale vám, kteří posloucháte, říkám: Milujte své nepřátele, prokazujte dobro těm, kdo vás nenávidí, žehnejte těm, kdo vás proklínají, modlete se za ty, kdo vám ubližují“ (Lk 6,27-28).

1. Milujte

Nyní si všimneme těchto tří slov: „Milujte své nepřátele.“ Je velmi těžké milovat i veřejné nepřátele, natož své osobní nepřátele. Většinou nemáme skutečné nepřátele, ale máme okolo sebe lidi, kteří nám ubližují, kteří nám dělají zlé věci. Nemůžeme říct, že je mým nepřítelem člověk, který mě zranil slovem. Ale i tomuto člověku je těžké odpustit.

Všimněme si, že Ježíš nám neříká: „Nemějte nenávisť“ a „Neubližujte“, ale říká: „Milujte.“ „Nemít nenávisť“ znamená nic nedělat. „Milovat“ znamená dělat něco pozitivního. Proto Pánu nestačí jen to, že o jiných lidech nemluvíme špatně, že je nemáme v nenávisti. Ježíš chce, abychom lidi milovali, abychom pro ně dělali něco pozitivního a dobrého. Milovat nepřátele znamená dělat pro něho něco pozitivního. Lásku můžeme vyjád-

řit modlitbou za člověka, který je našim nepřítelem nebo tím, že mu pomůžeme a že se snažíme zjistit, co potřebuje. Lásky je něčím pozitivním.

2. Prokazujte dobro

Ježíš potom pokračuje a říká: „...prokazujte dobro těm, kdo vás nenávidí...“ Tady je už Ježíš detailnější. Říká: „Konejte dobro těm, kdo vás nenávidí.“

Slovičko „nenávidět“ je velmi silné. Není možné říct, že lidé, kteří vás zranili, vás nenávidí. Často nás zranili i rodiče, ale neznamená to, že nás nenávidí. Mezi manžely se často vyskytují hádky, ale ještě to není signál, že vůči sobě chovají nenávisť. Když mluvíme o nenávisti, jdeme až na hranu věci. Ježíš nám říká: „Prokazujte dobro těmto lidem.“

Pokud se vám před očima objeví nějaká osoba, o které si myslíte, že vás nenávidí nebo vy nenávidíte ji, Pán vám dnes říká, abyste uvažovali nad tím, jak byste pro tuto osobu mohli vykonat něco dobrého. Snažte se najít něco velmi konkrétního, čím jí projevíte svou lásku. Není vždy nutné, abyste šli za ní a požádali ji o odpuštění, nebo abyste jí navenek projevili odpuštění. Odpustit a požádat o odpuštění můžete různě. Svě odpuštění můžete projevít tím, že se k dotyčnému člověku začnete jinak chovat. Ale v každém případě je důležité udělat něco pozitivního.

Nyní můžeme lépe pochopit, že láska je rozhodnutí, ne jen cit. Milovat, to znamená něco dělat, ne jen něco cítit. Často říkáme: „Dobře, můžeme udělat něco dobrého, ale neděláme to s radostí.“ Možná že pod slovem „s radostí“ chápete něco citového. Když něco děláme, nemusí tuto činnost nutně provázet nějaké citové prožívání. Ale dělat něco s radostí znamená dělat to ochotně proto, protože to Bůh od nás chce.

3. Žehnejte

Přicházíme ke třetímu a asi nejtěžšímu Ježíšovu doporučení, ve kterém říká: „...žehnejte těm, kdo vás proklínají...“ To je velmi důležité. Neříká, abychom se nestarali o ty, kteří nás proklínají, ale říká, abychom jim žehnali. A to není vždy lehké.

Často za mnou přicházejí lidé a říkají: „Někdo mě proklel, prosím vás, pomodlete se za mě.“ – „Bojím se, že tchyně proklela mě i moji rodinu.“ Tito lidé žádají, abych z nich sňal kletbu nebo uhranul. Jediný způsob jak kletbu sejmut, je žehnat osobě, která vás proklíná. Mohli byste se zeptat, jak to udělat. To nejmenší, co můžeme v tomto případě udělat, je neproklínat toho, kdo přivolal kletbu na nás.

Ale jak žehnat? To, co říká Ježíš, je logické. Když mě někdo proklíná, tato kletba do mě vstupuje jen tehdy, když jsem kletbě otevřený. A co nás kletbě otevírá? Nenávisť a nedostatek lásky. Ale když žehnáte, zavíráte všechna okna, všechny dveře, celou svou osobu proti prokletí. Když milujeme, obklopujeme se láskou a žádná kletba nás nemůže zasáhnout. To je velmi důležité. Můžu to potvrdit svou vlastní osobní zkušeností.

Když žehnáme osobě, která nás proklíná, slavíme vítězství nad tím, kdo chce pro nás zlo. Nesmíme se proto žádné kletby bát. Když vás napadne jméno člověka, o kterém předpokládáte, že na vás mohl uvalit kletbu, okamžitě mu žehnejte. Jen co mu požehnáte, oblékáte si jakoby ochranný štít a nic se vás nemůže dotknout. Proto nám Ježíš říká: „Žehnejte těm, kdo vás proklínají.“

4. Modlete se

Ježíš pokračuje a říká: „...a modlete se za ty, kdo vám ubližují!“ Je velmi důležité, abychom odevzdali Pánu všechny lidi, kteří s námi špatně zacházejí. Udělal to i Ježíš, když visel na kříži a řekl Otci: „Otče, odpuť jim, vždyť nevědí, co činí“ (Lk 23,34). Udělal to i Štěpán, když ho kamenovali. Obrátil se na nebeského Otce slovy: „Otče, nezapočítej jim tento hřích!“

Modlete se za ty, kdo vám ubližují. Když se modlíme za lidi, kteří nám působí zlo, stáváme se svobodnými lidmi. Ježíš nám dává velmi jasné pokyny, jak zacházet s člověkem, kterému máme odpustit. Milujte toho člověka, konejte pro něho dobré skutky, žehnejte mu, modlete se za něho. Všechno to jsou pozitivní činnosti. Je to určitý závazek, je to rozhodnutí, je to něco pozitivního. To je odpuštění, které také nám přináší uzdravení ran, které jsme utrhli. Jak jsme už řekli, když odpouštíme, odpuštění přináší větší užitek nám než těm, kterým odpouštíme.

Elias Vella, Ježíš – lékař těla i duše

KAŽDÝ NOVÝ OKAMŽIK JE NOVOU PŘÍLEŽITOSTÍ

Každý nový den, každý nový rok, každý nový školní rok... jsou pro nás novou příležitostí a milostí. Vždy začínáme svou životní pouť jakoby nanovo. Rány a jizvy z minulosti sice mohou pořádně bolet, ale přesto zůstaly ve věcejšku. Naučme se vnímat každý nový časový úsek, každé nové tady a teď jako neopakovatelný dar a novou příležitost.

Mluvil jsem s lidmi, kteří se uzdravili z rakoviny, a všichni do jednoho říkali, že život po nemoci je pro ně úplně

jiný než předtím. Ráno vstávají s poděkováním a vychutnávají si každou minutu svého života. Nestresují se tak jako předtím. Vnímají každý den s hlubokou vděčností a jako nekonečný dar.

Každé nové ráno má pro nás vzácný rozměr – můžeme se vždy nově rozhodnout prožít ho celý s Bohem. Dýchat s Bohem, kráčet s Bohem, oslavovat Boha ve všem, co děláme. Každý nový den, každé nové tady a teď je pro nás neopakovatelnou příležitostí být nově s Bohem a žít jako dítě Boží.

Přítomný okamžik je tím nejdůležitějším časem v lidském životě. Jedině přítomnost nám odkrývá a nabízí to nejpodstatnější. Můžeme-li něco změnit, pak jediné v přítomnosti. V přítomném okamžiku, tady a teď. V přítomnosti si tvoříme budoucnost a konzumujeme plody minulosti.

Jestliže chceme v našem životě něco změnit, žijme tady a teď. Budme s Bohem tady a teď, otevřeme se Bohu v (každém) tady a teď. Čas totiž plyne jako řeka a co se jednou stane, se již nikdy nevrátí. Momentální možnost otevřít se Bohu, vykonat něco dobrého se již nikdy nebude opakovat.

Přítomný okamžik je tím nejdůležitějším časem v lidském životě. Můžeme-li totiž něco změnit, pak jediné v přítomnosti.

*Juraj Dovala,
Chrám uprostřed tržiště*

ADORACE

Uvědomíte si, jakého štěstí se vám dostává.

Jestliže máte k adoraci tak snadný přístup, že tam totiž dojedete autem anebo to dokonce máte ke kostelu kousek pěšky, pak poznáte, do jaké míry tuto možnost považujete za samozřejmost. Jsou lidé, kteří by velmi rádi strávili při adoraci čas s Ježíšem, ale nemohou se hnout z domova, jsou nemocní anebo zcela zaneprázdněni péčí o děti. Pak jsou na světě také ti, kteří pro Eucharistii riskují svůj život v místech, kde jsou pro svou víru pronásledováni. Když pomyslíte na ty, kteří chodí pěšky několik hodin nebo i dní, aby mohli být s Ježíšem ve svátosti, dojde vám, že máme veliký dar. Tím je už jen to, že se můžeme svobodně modlit, nebo že máme kněze, který nám uděluje svátosti.

Občas se budete nudit.

Přijdou období, kdy nám adorace vůbec nebude připadat úžasná. Budete rozptylováni i hlasitějším dechem člověka vedle v lavici, vaše mysl se začne toulat. Možná jste kdysi na počátku při

adoraci měli tak nádherné pocity! Pravidelná adorace se však koná v rytmu každodenního života a proto ztrácíme smysl pro její výjimečnost. Tím se však nesnižuje její hodnota; ani se nepopírá, čím adorace ve skutečnosti je. Naše víra je více než pocity a Bůh v nás působí stále. V tom je právě krása vtělení – Bůh se stal člověkem, vstoupil do všech našich stresů, strachů, problémů – ano, včetně nudy. Vězte, že i jediná hodina adorace, strávená neustálým navracením se k Pánu každých pár minut, když se naše mysl vzdaluje, je přesto tím nejlepším darem, který Bohu můžete dát – svůj čas a svou společnost.

*Zkráceno od Ruth Baker,
Deset překvapení při adoraci*

SVĚDECTVÍ

SIROTKŮV POMERANČ

Jeden starý a zámožný anglický pán vyprávěl: „Jako malý chlapec jsem přišel o rodiče a v devíti letech mě poslali do sirotčince nedaleko Londýna. Bylo to jako ve vězení. Museli jsme 14 hodin denně pracovat na zahradě, v kuchyni, ve stájích, na poli.

Každý den. Jenom jeden den se nepracovalo: na Vánoce. To byl také jediný den, kdy každý chlapec dostal dárek: pomeranč. Žádné cukroví, žádné hračky. Navíc dostal pomeranč jenom ten, kdo celý rok nic neprovedl a byl pořád poslušný. Takže jsme po tomhle vánočním pomeranči celý rok toužili.

Vzpomínám si na svůj první rok v sirotčinci. Byl jsem strašně smutný. Ostatní chlapci přicházeli k řediteli a dostávali svůj pomeranč, kdežto já jsem musel být na hanbě v ložnici. Byl to můj trest za to, že jsem jednou v létě chtěl ze sirotčince utéct. Když skončilo rozdávání, šli si všichni chlapci hrát na dvůr. Já jsem měl být zavřený v ložnici celý den. Brečel jsem a styděl se. Přetáhl jsem si pokrývku přes hlavu a schoulil se pod ní.

Po chvíli jsem uslyšel v místnosti nějaké kroky. Někdo ze mě stáhl pokrývku. Podíval jsem se. Byl to jeden kluk, jmenoval se William. Stál u mé postele, měl v ruce pomeranč a s úsměvem mi ho podával. Nechápal jsem to. Pomeranče jsou přece spočítané, kde by se vzal jeden navíc? Podíval jsem se na Williama a na pomeranč a uvědomil si, že už je oloupaný. Když jsem se podíval pořádně, bylo mi najednou všechno jasné.

Věděl jsem, že musím pomeranč vzít do ruky pořádně, aby se mi nerozsypal. Co se vlastně stalo? Na dvoře se dalo dohromady deset chlapců a rozhodli, že bych měl také dostat vánoční pomeranč. Každý z nich ze svého pomeranče odloupnul jeden dílek a těch deset dílků hezky složili dohromady, takže z nich byl další pěkný, kulatý a sladký pomeranč.

Tenhle pomeranč byl nejkrásnějším vánočním dárkem, jaký jsem kdy v životě dostal. Naučil mě, jakou útěchou může být skutečné přátelství.“

Štěstí se narodilo jako dvojčata. Žádný západ slunce není krásný, když nemáš někoho, komu bys řekl: „Podívej se, jak je dnes krásný západ slunce!“

Bruno Ferrero

„Když uvidíš v někom něco krásného, řekni mu to. Zabere ti to vteřinu a jemu to třeba utkví v hlavě celý život.“

SVATÍ

Sv. František Saleský (24. 1.)

TRPĚLIVOSTÍ ZÍSKÁTE DUŠE

Žil v době mezi Lutherem a třicetiletou válkou. Bylo to století pýchy, odboje, zmatku a rozvratu. Narodil se na zámku Sales v Savojsku 21. 8. 1567 jako potomek venkovského šlechtického rodu. Když šel na studia, řekla mu matka, podle vzoru sv. Blanky: „Raději bych tě viděla mrtvého, než abych slyšela, že jsi upadl do smrtelného hříchu.“ Studoval filosofii a bohouvědu v Paříži. V době studií ve věku 19 let prošel krizí víry, na které se podílelo Kalvínovo učení o předurčení. Domníval se, že se nevyhne zatracení a že nebude moci na věčnosti Boha milovat. Rozhodl se proto ze všech sil milovat Boha alespoň na zemi. Svému předsevzetí zůstal věrný. Když dokončil studia, stal se doktorem práv. Rodiče z toho měli velkou radost a našli mu bohatou nevěstu. Jaké však bylo jejich zklamání, když jim oznámil, že chce být knězem. Otec po dlouhém zdráhání svolil, neboť očekával, že se stane aspoň prelátem. František se však po kněžském svěcení hlásil za misionáře v kraji Chablais, kde kalvínci nenáviděli vše katolické. Otec podruhé zklamaný se rozhněval a nechtěl ho pustit. Odchází tedy bez rozloučení a otcovského požehnání.

Kalvíni s ním odmítali diskutovat a tvrdými vyhrůžkami ho chtěli vyhnat. František se dal do psaní letáků přítažlivým stylem a snažil se postupo-

vat co nejsmířlivěji. Letáky připevňoval na domy. Někteří kalvíni byli už rozhodnutí ho zabít, jenže při střetnutí s ním je odzbrojovala jeho láska. František pozvolna začal získávat srdce odpůrců.

R. 1602 se stal ženevským biskupem. Žil prostě a skromně i jako biskup. Svě příjmy považoval za majetek chudých. Všude kázal, uděloval svátosti, navštěvoval nemocné, podporoval chudé, kam přišel, šířil pokoj a lásku. Dával nejen cenné rady, ale dle potřeby napomínal, těšil, usmířoval rozbroje.

František byl povahy ohnivě a vznětlivě, nakloněn k prchlivosti a ke hněvu, avšak vytrvalým přemáháním těchto vášní se stal vzorem tichosti, trpělivosti a laskavosti. Kladl důraz na spojení křesťanské zbožnosti s praktickým každodenním životem křesťana, s běžným zaměstnáním a rodinnými povinnostmi. Řemeslník nemůže žít jako mnich, ale ve stvořeném Božím světě má „každý přinášet plody podle svého druhu“ (Gn 1,11).

Zemřel již v 55 letech v Lyonu. Pochován je v Annecy, v klášteře Navštívení Panny Marie, který založil svatý František Saleský se svatou Janou de Chantal, pro ženy, budoucí Sestry řádu Navštívení, které ve shodě s jeho vedením, toužily a touží žít život cele odevzdaný do vůle a lásky Boží.

Podle něj nazval o téměř 240 let později Don Bosco své společenství pro pomoc a výchovu chudých dětí „salesiáni“.

Výroky Františka:

„Gram dobrého příkladu váží více než cent dobrých slov.“

„Mějte trpělivost s každým, ale hlavně se sebou.“

„Lepší je mlčet, než dokazovat pravdu bez lásky.“

Převzato z internetu

Z HISTORIE

KAM JSTE SE PODĚLY... (na pokračování)

Moje vzpomínky na dětství a minulost

V řadách nezaměstnaných jsem byl co člen obecního zastupitelstva a byl rok 1935, když Václav Dorňák se vzdal písařských prací v obci. Přihlásil jsem se i já jako živitel čtyř dětí na vykonávání písařských prací a ze čtyř uchazečů jsem byl přijat s nástupem od 15. 5. 1935 za měsíční plat 450 Kč. Velmi jsem si tohoto zaměstnání, třebaš málo platilo, vážil a sna-

žil jsem se tyto práce, kterých bylo vzhledem k počtu obyvatelstva mnoho, zdolat, nehledě na dobu pracovních hodin. Vzpomněl jsem si na slova rychtáře Františka-Klče, že do Bylnice došlo za jeden rok až 72 spisů a já v roce 1936 jsem měl zapsáno 3600 jednotlivých čísel v podacím protokole. Pracovalo se večer při petrolejce. Elektrizace nebyla a schůzovalo se jen večer, pozdě do noci. Zmínil jsem se, že v roce 1932 byla veřejná schůze občanů ohledně elektrizace obce, na níž referoval zástupce elektráren. Elektrizace měla stát obec 165,000 Kčs. Zájemců o elektrizaci bylo pouze pět a tak z elektrizace sešlo. Dnes by si nenechal žádný elektriku odpojit za žádnou cenu.

Alois Lysák – Kovářův

ZA RUKU S PANNOU MARIÍ

PODOBAT SE MARIÍ

Maria, chci se ti podobat, když nerozumím, co se mi děje.

Někdy mám pocit, že se mi všechno děje naschvál... To mě pak doce-la štve! Jako třeba když onemocním, zrovna když je oslava narozenin mého kamaráda. Nebo když se budeme stěhovat do města, kde nikoho neznám.

Maria, v takových chvílích si na tebe vždycky vzpomenu. Na den, kdy za tebou přišel archanděl Gabriel a požádal tě, aby ses stala mamin-kou Ježíše. Nebo když jste museli utíkat do Egypta. Taky jsi nevěděla, co tě čeká, musela jsi mít trochu strach. Přesto jsi souhlasila s tím, co chtěl Bůh: důvěřovala jsi mu, že chce tvé štěstí.

Maria, chci jako ty odpouštět těm, kteří mi ubližují.

Odpouštět není zrovna snadné...

Maria, ty jsi mnohokrát zažila ne-spravedlnost. Třeba když se vrhli na Ježíše, jako by to byl nějaký pod-vodník, nebo když dnes lidé říkají, že žádný Bůh neexistuje. Bůh ti ukázal své milosrdenství, to znamená lásku tak velikou, která odpouští všechno. Proto jsi dokázala odpustit těm, kdo ti ublížili.

Maria, kdykoli je pro mě těžké od-pustit, připomínej mi Boží milosrden-ství. Bůh mi přece odpouští vždycky a všechno pokaždé, když ho o to po-prosím.

Nakladatelství Paulínky 2023

BLAHOPŘÁNÍ

Ať sváteční chvíle vejde do domu, jak dlouho zvaný host. K té chvíli patří úsměv a přání pro radost.

Milí oslavenci, ať studnice radosti a štěstí je bezdná, nejen pro vás, ale i vaše blízké.

Fm

Z LITURGIE

5. 1. 2025 2. neděle po narození Páně

„Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.“

1. čtení: Sir 24,1-4.12-16

2. čtení: Ef 1,3-6.15-18

Evangelium: Jan 1,1-18

Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. V něm byl život, a ten život byl světlem lidí. To světlo svítí v temnotě a temnota ho nepohltila. Byl člověk poslaný od Boha, jmenoval se Jan. Přišel jako svědek, aby svědčil o tom světle, aby všichni uvěřili skrze něho. On sám nebyl tím světlem, měl jen svědčit o tom světle. Bylo světlo pravé, které osvětluje každého člověka; to přicházelo na svět. Na světě bylo, a svět povstal skrze ně, ale svět ho nepoznal. Do vlastního přišel, ale vlastní ho nepřijali. Všem, kdo ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi, těm, kdo věří v jeho jméno, kdo se zrodili ne z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha. A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Viděli jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy. Jan o něm vydával svědectví a volal: „To je ten, o kterém jsem řekl: „Ten, který přijde po mně, má větší důstojnost, neboť byl dříve než já.““ Všichni jsme dostali z jeho plnosti, a to milost za milostí: Neboť Zákon byl

dán skrze Mojžíše, milost a pravda přišla skrze Ježíše Krista. Boha nikdo nikdy neviděl. Jednorozený Syn, který spočívá v náručí Otcově, ten o něm podal zprávu.

Ozvěna slova:

Bůh vložil své Slovo do života Panny, aby se odtud narodilo na svět v lidském těle a stalo se tak viditelným a pro všechny srozumitelným. Toto slovo čeká i na lidi, kteří by ho přijali, dali mu své údy a všechny schopnosti k dispozici a umožnili mu působit navenek. Máme se podobat Panně Marii a dávat světu Boha ve viditelné formě, umožňovat lidem, aby ho poznali jako Světlo, působící v nás.

Kéž by byl vděčný a povždy uchovával ve svém srdci drahocennou vzpomínku na dobré věci svého života, abys vždy statečně obstál ve zkoušce, když tvrdě spočine kříž na tvých ramenou, když vrchol, k němuž je nutné vystoupit, se zdá nedosažitelný a světlo naděje mizí ve tmách. Aby boží dary v tomto rostly a celý rok ti pomáhaly vnášet radost a sílu do duší těch, s nimiž tě spojuje láska, abys vždy měl přitele, jenž je opravdový a je hoden tvého přátelství, jenž ti dodá důvěry. Když ti síly slábnou a nedostává se ti světla, abys vytrval vždy v bouřích a dosáhl tak výšin, aby v radosti i v bolesti tě stále provázel láskyplný úsměv vtěleného Slova a aby tě s Pánem pojila vždy vroucí láska, jak on si to s touhou přeje – kvůli tobě.

NĚCO PRO ZASMÁNÍ

● „Hej, ty petardy, co jsi mi prodal, nefungují!“

„Jak to?“ Vždyť jsem je předem zkoušel...

● „Tatínek mi na Vánoce nasliboval hory, doly.“

„A splnil ti přání?“

„Ano, koupil mi atlas hor ...“

● Na taneční zábavě přijde chlapík za kapelníkem a říká, aby mu zahráli státní hymnu.

„Teď na Silvestra?“

„Víte, já už bych chtěl jít domů, ale jedna ženská mně sedí na klobouku!“

● Hrozně se těším, až budu rozkrájet jablka a hledat v nich hvězdičky. Doufám, že mě zase nevyvedou z Kauflandu jako loni.

INSPIRACE K ČETBĚ

VÁNOČNÍ ZÁZRAK

Autor: Stormie Omartínová

Stormie Omartínová - její knihy o síle modlitby za druhé si získaly velkou oblibu. Tentokrát opustila své obvyklé téma a sepsala dílko Vánoční zázrak, v němž vypráví události Kristova narození současným jazykem. Součástí každé kapitoly je úryvek z Písma svatého a modlitba.

„Příběh Ježíšova narození obyčejně odpočívá po většinu roku v knihovničce. V prosinci ho vytáhneme, oprášíme, necháme na pár týdnů zazářit, načež ho krátce po Vánocích opět odložíme na jedenáct měsíců stranou. Tento úžasný příběh nám ovšem má co říct každý den našeho života. Je to poselství naděje, jež zvěstuje, že Bůh nikdy nezapomíná na své sliby a plní je v dokonale zvolený čas. Dovolím si tedy tvrdit, že je to příběh příhodný pro všechna roční období.“

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Úmysl papeže:

Za právo na vzdělání uprchlíků.

Modleme se, aby pro migranty, uprchlíky a ty, kteří jsou zasaženi válkou, bylo respektováno právo na vzdělání, které je tak důležité pro rozvoj lepšího světa.

Národní úmysl:

Za plodné prožití Svatého roku.

Modleme se, aby nám Jubilejní rok přinesl prohloubení vztahu s Bohem, novou lásku ke každému člověku a obnovený život z Ducha Svatého.

MŠE SV. V SIDONII

- 4. 1. za Cecílii Molnárovou (1.výročí)
- 11. 1. Za Josefa Míču
- 18. 1. Za rodiče Marii a Ladislava Běhunčikov
- 25. 1. Za rodiče Františku a Františka Švachovy

ÚMYSLY MŠÍ SV. NA MĚSÍC LEDEN 2025

1.	ST	7.30 9.00 17.00	Za farníky
2.	ČT	17.00	Za + Františka Březáčka, + manželku Marii, syna Václava, rodiče a sourozence Březáčkovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
3.	PÁ	7.30 17.00	Za nemocné Za + manžela Františka, + sourozence, rodiče Krahulcovy, vnuka, snachu, rodiče Vaňkovy, dceru, zetě a Boží požehnání pro živou rodinu
4.	SO	7.30	Za živé a + členy živého růžence
5.	NE	7.30 9.00 10.30	Na poděkování za přijaté milosti pro rodinu Liškovu, Manišovu, Šebákovu, Esteřákovu, Skálovu, duše v očistci, s prosbou o Boží požehnání Za farníky
6.	PO	7.30 17.00	Za + Jana Švacha, + rodiče Švachovy, Křížovy, Bližňákovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za + manžele Holbovy, rodiče, 2 + syny, zetě, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
7.	ÚT	17.00	
8.	ST	17.00	
9.	ČT	17.00	
10.	PÁ	17.00	Za + Josefa Fojtíka, + rodiče Fojtíkovy, Kolínkovy, + řádovou sestru Rajmundu, + strýce Františka, + ostatní příbuzné a Boží požehnání pro živou rodinu
11.	SO	7.30	Za + rodinu Poláchovu, Šerou a Boží požehnání pro živou rodinu
12.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Josefa Janáče, + manželku, rodiče, bratra, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Jakuba a Annu Sopkovy, + rodiče z obou stran a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
13.	PO	16.00	Za + Josefa Trochtu, syna Pavla, Oldřicha Šenkeříka, Josefa Kopačku, Františka Jedličku, rodiče z obou stran, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
14.	ÚT	17.00	Za + Jana Šánka (1.výročí), s prosbou o dar zdraví pro jeho manželku a Boží požehnání pro živou rodinu
15.	ST	17.00	
16.	ČT	17.00	Za + rodiče Karolínu a Josefa Fritschkovy, Anežku Fritschkovou, + Terezii a Františka Ovesné, jejich + syna Jana a Boží požehnání pro živou rodinu
17.	PÁ	17.00	Za + Ladislava Kroupu, manželku, + rodiče, sourozence a duše v očistci
18.	SO	7.30	Za + Josefa Jahodu, jeho otce Stanislava, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
19.	NE	7.30 9.00 10.30	Na poděkování Pánu Bohu za dožití 85 let života, za + manžela, duše v očistci, Boží požehnání, ochranu Panny Marie a dary Ducha Svatého pro živou rodinu Za farníky
20.	PO	7.30	
21.	ÚT	17.00	Za + Josefa Bližňáka, jeho + rodiče a Boží požehnání pro živou rodinu
22.	ST	17.00	Za + Václava Vančuríka, + rodiče, sourozence, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
23.	ČT	17.00	Za + Františka Šimoníka, rodiče, bratra, sestru, 2 + švagry a Boží požehnání pro celou živou rodinu
24.	PÁ	17.00	Na poděkování za všechny přijaté milosti pro rodinu Rajovu, Konečnou, Ptáčkovu a duše v očistci
25.	SO	7.30	
26.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Vojtěcha Rosenberga, + rodiče z obou stran, 4 + sourozence, + Rostislava Hořáka, rodinu Miklasovu, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za + manžela Jaroslava Lysáka, + rodiče Lysákovy a Lysáčkovy, Marii Novákovou, manžele Stružkovy a Hořákovy, duše v očistci s prosbou o Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
27.	PO	7.30	Za svatořečení bl. Jiřího Matuleviče MIC
28.	ÚT	17.00	
29.	ST	17.00	Za + Veroniku Tomečkovou, + Marcela Tomečka, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
30.	ČT	17.00	
31.	PÁ	17.00	Za + Josefa a Evu Novákovy, + rodiče Novákovy, Fojtíkovy, Boží požehnání a dar zdraví pro živou rodinu

- Farní měsíčník vydává římskokatolická farnost v Brumově-Bylnici, PSČ 763 31, tel.: 577 330 326. ● Neprodejné.
- Náklad 700 výtisků. ● Uzávěrka do 10. každého měsíce. ● Za redakci Petra Rajová, e-mail: rajova.p@centrum.cz
- Grafická příprava: PHM studio